

עוד סיבה לירידה

ב תל-אביב גילה עוררין, כי עלות הביצוע של תיק גירושין ממוצע בארץ הוא 3,000 דולר. וזה בהשוואה ל-500 דולר לביצוע תיק כזה בארצות הברית.

דינו במים עכורים

ב תל-אביב הסביר מדור-שירות בחימום מקומי, בתשובה לשאלת קורא מאיפה משתין הרג, כי על סמך רענו של מגדל דגרינו ידוע, הרג משתין מהראש. דרך זימיו, והביע, באותה הזדמנות, השערה שעובדה זאת היא גם ההסבר לכך, שהרג מסריח מהראש.

מורחי, עירוני, עני

ומכסוט עד האוזניים

ב לור סיים השירות לשמירת איכות-הסביבה מחקר על השפעת רעש המטוסים הממריאים והנוחתים בממלית-התעופה בנגוריון על תושבי האזור, גילה כי המודעות לרעש גדלה ככל שרמת ההשכלה וההכנסה של תושב האזור גבוהות יותר ובמיוחד, אם הוא יוצא אירופה או אמריקה וחבר קיבוץ.

המנוג האחרון

ב חיפה סיפר, כבית-הדין הרבני, אדם שביקש לחוק את טיעונו, בעת תביעת גט מאשתו, כי באחד הערכים היא הודיעה לו כי היא יוצאת לשיעור ריקוד, וביקשה ממנו להישאר בבית ולשמור על שני ילדיהם, היא הבחינה בכך שהוא עוקב אחריה, כאשר, עם תום שיעור-הריקוד יצאה כמובנית עם ידיד לבילוי אינטימי על שפת-הים. שאותו קטע הבעל בנקישה על לימשת המכוננית, כשהוא מחל לאשתו: "ערב טוב, תבלי נעמיים"

אמח בפירסום

ב ירושלים דיווח אגף-הפיקוח במשרד-התיירות, כי שעה שתיי רים צרפתים מרכיב להתלונן על טיב המיטבח הישראלי ותיירים אמריקאים על רמת השירותים והניקיון, הרי התיירים האנגליים מתלוננים בעיקר על כך שלעיתים אין קשר בין תוכן חוברת הפירסום על ישראל למציאות.

הכל נשאר במישפחה

ב יפו נאות שופט להעניק חופשה של 15 שעות לעציר, למרות התנגדות תובעת-המישפחה לכך, שי הסבירה כי מאז נעצר, כבר שוחרר העציר לחופשה אחת, של שבוע, כדי לשאת אשה ולצאת עימה לשובע בשבוע, ולחופשה שניה, שוב של שבוע, כאשר אביו נפטר והוא ביקש לשבת עליו שבעה ולכן לא נראה לה מוצדק לשחרר אותו עתה לחופשת-שלישית, כדי שישתתף באוכרה למות אביו.

יותר אור

פחות מחזור

ב תל-אביב הסבו גורמי תיירות את תשומת ליבם של תיירים, המבקשים להחליף את כספם בשוק השחור, לכך כי מוטב להם לעשות את זה באור בלבד, מכיוון שלחזורונה רבו המקרים שבהם העריפו סוהרי המטבע לבצע את עיסקותיהם במסדרונות החשוכים של המלונות, מה שאיפשר להם למנות את השטרות בחבילת השטרות, המקופלת לשתיים, פעמיים, פעם מכל קצה של שטר, ולהעמיד פנים כאילו הם מוסרים לתייר כמות כפולה של שקלים מהכמות שאותה הם מוסרים לתייר באמת.

טוב ניוכר במיקרה של יהלומן, שנסע באוטובוס הביתה לארוחת צהריים, וגילה כי ארנקו נגנב. בארנק היו 16 לירות ושת"י. ב"ריפקות" (מעטפות) של יהלומים, שמחירם היה כמה מיליוני לירות. מאחר שהיה מבוטח, לא האמינו לו במישטרה כי אומנם כייסו אותו, וחשדו בו כי כייס את המיקרה כדי להרוויח את דמי הביטוח.

יהלומן היה אומלל. הוא הלך לבדיקה במכונת-אמת והיה במשך ומתן עם חברת-הביטוח, כאשר פועל בתחנה-המרכזית הביא את ארנקו למישטרה. התברר כי הכייס ברק את הארנק בשטחיות, גילה את 16 הלירות ולקח אותן. מחשש לעינם הפקוחה של אנשי יחידת טוב, זרק הכייס את הארנק מייד לתוך בית-שימוש בתחנה-המרכזית.

כאשר ברק טוב את הארנק שהובא אליו, גילה בתוכו את ה"בריפקות" שלמות ומלאות. הגנב לא מצאן.

בין הכייסים שפגש טוב בימי חייו היו טיפוסים שונים. מה שמייחד אותם הוא שהם אינם אלימים, בדרך כלל. היו רבים שכאשר נעצרו על-ידי אמורו לו: "כל הכבוד שתפסת אותנו", והלכו בשקט למעצר. אם כי היו כאלה שהתנגדו ואף ניסו לנשור, לשרוט ולבעוט.

בין הכייסים היו גם נשים רבות. הן עברו בעיקר על ארנקי נשים אחרות. טוב זוכר מיקרה שקרה בשוק-הכרמל. התרבו שם מיקרי-הכייסות, ואחד הרוכלים סיפר למישטרה כי ראה אשה לבושה יפה, שעל ידיה טבעות יהלומים, כאשר היא גונבת מתוך תיק. המישטרה הצמידה אל הרוכל שוטר לבוש אזרחית, שעמד לידו כמה ימים, כדי שהרוכל יזהה את האשה כאשר תחזור לשוק.

ואומנם, אחרי שלוש ימים, ויהה הרוכל את האשה. בתוך חצי שעה מרגע שזוהתה, הצליח השוטרם לתפוס אותה על חם, כשהיא גונבת מתוך תיק. בארנק היה כבר תיקי-כסף נוסף, שהצליחה לגנוב באותו בוקר.

הסתבר כי האשה היא קלפטומנית. בעלה, גבר אמיד והגון, לא ידע מאומה על עיסקיא-שנתו. הוא היה המום כאשר גילתה המישטרה מיצבור של שפי תונים, בשמים וארנקי-כסף בארון שליד המיטבח.

גם בחופש לא היה לטוב מנוח. כאשר היה בחופשה בפאריס, הבחינה עין הנץ שלו באשה הגונבת מתישעה בנייאדם בתוך חנות גאלרי-לא-פאייט. אולם כשרם הצליח להזעיק שוטר, נעלמה הכייסת בכניסה למטרו, וטוב חזר להיות סתם אזרח בחופשה. העצה העיקרית שהוא נתן כדי להיזהר מכייסים היא לא להחזיק את הכסף על גופך. "הכסף מקומו בכנף",

את התיק הפלילי שלו ועזרו לו לעזור את הארץ. הוא חזר לישראל בהחבא. יחד עם נשיא חוף-השנה פליקס הופאה-זבואני, כנוסע סמוי, והתחזקת לצלם. בית-המישפט שרן אותו אמר, כי הוא עשה כוונות לעם-ישראל. באחד המיקרים נאלץ טוב להתחפש לאשה. היה זה אחרי מילהמת ששת-הימים, כאשר הכותל המערבי היה רחוס במבקריו, וכייסים רבים עברו לעבוד שם. מישטרת ירושלים לא הצליחה להתגבר על הבעיה, בעיקר בעזרת-הנשים. טוב נחלץ לעזרה. הוא התחפש לאשה וקנה וצולעת.

"לבשתי מיכנסיים, כי לא רציתי לגלח את הרגליים שלי, ועל זה לבשתי שימלה. על הראש היתה לי פיאה אפורה וצלעתי קצת. כדי שאראה כמו זקנה מיסכנה. אף אחד לא חשד בי."

שלושה ימים הסתובב בתחפושת זו ליד הכותל, עד שתפס את הכייסת. כאשר הובאה הכייסת לתחנת-המישפט טרה התברר, כי האשה שהתפללה באדיקות וחבשה שביס, היא כעצם אשתו של כומר נוצרי מירושלים המיוזרחית. בעלה לא האמין, עד הרגע האחרון כי אשתו אשמה, ורק אחרי שטוב סיפר לו באולם בית-המישפט על מעשיה, ציווה עליה בעלה להודות באשמה ולקבל את עונשה.

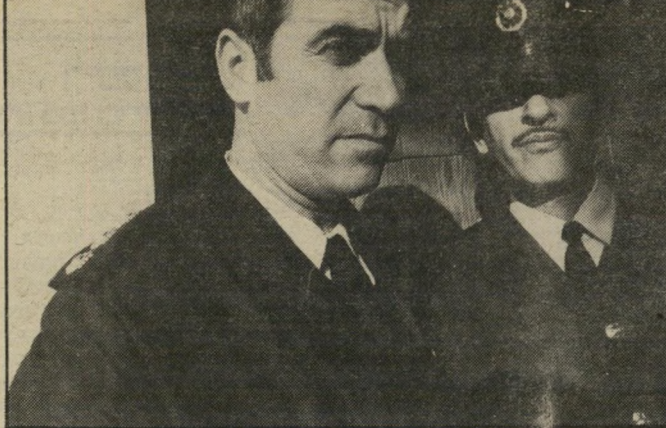
לפעמים היו לטוב תקלות באיפור. פעם, בשוק-הכרמל, כאשר היה מצויד בשפם גדול, נמס הרבק בגלל החום הרב והזיעה, וחצי מהשפם נפל. טוב מיהר לבית-שימוש ציבורי ושם הוריד גם את החצי השני.

המקומות המועדים לפורענות של כייסים הם מקומות הומיאדם. שוקים, תחנות-אוטובוס ורכבת, תורים לקול-נוע או למופעים אחרים. גם תהלוכות דתיות או כינוסי-בחיירות ממקרים סכיבם את הכייסים של המדינה. הכייסים עוברים גם במוניות ובבנקים. יש כאלה המתלבשים יפה ומסתובבים בתוך סניפי-בנק, כדי לר אות מי מצויס סכומי-כסף גדולים. הם עוקבים אחריו, נתקלים בו שלא בכזונה, כאילו, מתנצלים ונעלמים עם כספו.

הכי בטוח:

בחזיה

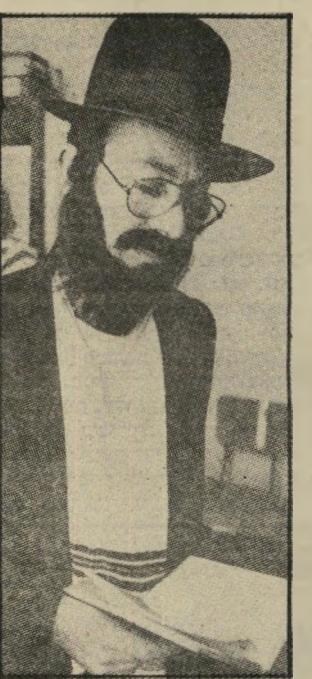
טוב מספר, כי לכל עליה יש כייסים משלה, עם שיטות-מיווד חרות להם. הוא גם זוכר מיקרה שבו נתפס בארץ בית-ספר לכייסים. זה היה צריף בשכונת-הרכבת תל-אביב, שם לימד כייס ותיק חבורה של צעירים כיצד לעבוד בזריוות-ידיים, "כמו פיגיון באוליבר" מחייך טוב. הכייסים המתחילים עוברים על רברים קלים. הם סוחבים ארנקים מתוך תיקים פתוחים או סלים. המתקדמים יותר כבר פותחים את התיקים ואת

טוב (משמאל) בתצלום נדיר במדים שוק האתרונים בסוכות

הקורבן, הוא ראה את התנועה המהירה של היד. הנוכל מיהר למיסדרון הקרוב ונכנס אליו. טוב רץ אחריו ולקח מידיו את הארנק.

כאשר הציג טוב את עצמו לפני הנוכל כקצין המישטרה משה טוב, זעק

טוב באברך חיטול כייסים במירון

טוב כפקח עירוני כייסת בכותל המערבי

"לפני שעלינו לאוטובוס, קניתי ארטיק ואכלתי אותו כמו טמבל, ככה שהוא נזל וליכלך אותי. הכחורה שהתי יישבתי לידה זזה ממני ועשתה העוויה. אבל הכייסים לא שמו לב אליי, הם ראו כי רק פועל טמבל.

באוטובוס ראיתי איך הם מנסים לכייס מישוה. אבל הם לא הצליחו וירדו בתחנה. ירדתי אחרים וראיתי איך הם מסלקים ארנק מאדם שעלה לאוטובוס, והם מיהרו להסתלק. רצתי אחריהם כשידיי רועדות, הוצאתי את האקרה שהחכאתי בכגריי ואמרתי להם: מישטרה! יצירו!"

"הם החלו להיאבק איתי ואני קראתי אנשים לעזרה. בסוף הצלחתי להשתלט עליהם. מכיוון שלמישטרה אז לא היה תקציב לאויקים, נאלצתי לקשור אותם נחבל שהיה בכייס, וכך הובלתי אותם בניירת למישטרה."

התיק הפלילי

הושמד

ב צלחותיו הרבות בתפיסת כייסים הפכו אותו למוכר וידוע לעבריינים. הם השתדלו לראות אותו ולזכור את פניו, כדי שיוכלו להיזהר ממנו. הוא החל הולך לעבודה כאשר בעיקבותיו שוטר סמוי אחר מהמדור. האיש שהלך בעיקבותיו דיווח לו, כי כייסים מצביעים עליו בסתר ומוחים אותו. הם היו מחכים עד שהיה מסתלק מהמקום, ורק אז היו מתחילים לעבוד. טוב ראה כי יהיה עליו להשתמש בתחפושות יסודיות יותר.

"עברנו במישטרה קורס איפור, חפיי כזה, אבל בעבודה הזאת אתה לא צריך איפור תיאטרלי, כי זה רק יבלוט בשטח. אתה צריך משהו חיור ובלתי בולט. לכן הקצתי לי חדר מיוחד במישטרה, ושם אספתי לי אבוזרי תחפושות. היו לי שם מעילים וכובעים שונים, שממים, זקנים ופיאות, וגם

בעל עיני נץ,

זיכרון מדהים,

מחוחכם וערמומי

בגרי נשים לעת הצורך", הוא מספר. אחד המקומות המועדים לכייסת היה כומנו היריד השנתי, הנערך לפני בית-הכנסת הגדול ערב הגיהסוכות, שם מוכרים לולבים ואתרוגים. טוב התחפש לאברך, לבש את הבגרים השחורים והיסוה את פניו בוק ארוך, וכך עמד ביריד ומכר לולבים. לפתע ראה אדם לבוש בחליפה מהוררת, המנסה לכייס רב. יזכורנו המדהים עמד לו והוא זיהה את האיש. היה זה אדם שהאינטרפול העביר לארץ את תמונתו משנת 1952, ואשר הוגדר על-ידים כנוכל בינלאומי. טוב עזב את דוכן-הלולבים והחל עוקב אחר האיש. הוא ראה אותו מתקרב לארם בתחנת-אוטובוס. הנוכל היה כליכך זריז, שטוב לא ראה כלל כיצד הוא נוטל את הארנק מכיסו של

כייסים הם גנבים אלגנטיים,

מבקשים גפרוד, אומרים תודה

ומסתלקים עם הארנק שלך!"

הרוכנסים, כשהם מסתירים את ידיהם בעיתון או במעיל. השלב המתקדם ביותר הוא זה של כייסים הגונבים מעל הגוף. אלה זוקקים למגע ערין במיוחד, כדי שלא לגרום גירוי לקרבן. הם נותנים לקורבן רחיק קטנה נגב, למשל, בעליה לאוטובוס, וביד השנייה שולפים בקלילות את ארנקו מכיסו. בבית הספר לכייסים הם מתאמנים על הביטחון שלך בקלות. "המקום הכי בטוח זה המקום שהסתכנת נהגה להחביא בו את כספה", הוא אומר בחיוך. "מי שנסתירה את הכסף בחויה, תרגיש מייד כאשר ינסו לכייס אותה. ואת הכייס אפשר יהיה להעמיד לדין אחריכך גם על גניבה וגם על מעשה מגונה."

הוא מצהיר, "קח איתך רק את הסכום שאתה זקוק לו, ואל תישא סכומי-כסף גדולים."

ואם אתה כבר מוכרח לקחת סכום גדול, אל תספור אותו בפומבי ואל תנפנף בו ברחוב", הוא אומר. הוא איננו סומך על שום אמצעי-ביטחון, כמו תגורות לכסף הנלכשות על הגוף. לכייסים יש סכיני-גילוח, המיועדים לשחרר אותך מחגורת-הביטחון שלך בקלות. "המקום הכי בטוח זה המקום שהסתכנת נהגה להחביא בו את כספה", הוא אומר בחיוך. "מי שנסתירה את הכסף בחויה, תרגיש מייד כאשר ינסו לכייס אותה. ואת הכייס אפשר יהיה להעמיד לדין אחריכך גם על גניבה וגם על מעשה מגונה."